

De Krav, som man i særlig Grad maa stille til en stor Banegaard, ere jo disse, at der er den størst mulige Sikkerhed for Trafikken, Adgang til den hurtigst mulige Ekspedition af Tog og Passagerer, og dernæst at der ved den Ordning, som man træffer, bliver saa faa Vanskeligheder for det rejsende Publikum som muligt. Hvis man ser paa den første Ting, nemlig Sikkerheden og Hurtigheden, maa man indrømme, at Kjøbenhavns Banegaardsforhold ere ganske overordentlig slette med den Trafik, de nu maa optage. Alle Tog, som komme ind til Kjøbenhavn — med Undtagelse af dem, som komme Nord fra, altsaa de, som føres ad den saakaldte Kystbane og gaa ind til Østbanestationen — skulle jo føres ind til Stationen ved Vesterbrogade, enten ind til Hovedstationen eller til de Bistationer, som ere lagte paa den anden Side: Nordbanestationen, Holtestationen og Klampenborgstationen, og alle de Hovedtog, de Hurtigtog, som komme, skulle ind til Hovedbanegaarden, altsaa dybest ind, og derfra skulle de igen ekspederes tilbage. Hvert eneste Tog, som kommer ind, skal, naar det har afsat sine Passagerer og Gods, rangeres tilbage og maa skære Togvejen for at blive i Stand til atter at køre frem med Passagerer. Hvert eneste Lokomotiv, som kommer ind, skal føres ned over Togvejen for at komme til sin Remisse; enhver Rangering, som finder Sted, skal føres langt ud og over de Togveje, som føre til Stationen. Hvis man har gjort en Spadseretur omkring paa det Spornet, som findes ved Kjøbenhavns Banegaard, maa man i højeste Grad forbaus over, at det hidtil er lykkedes at føre Trafikken saaledes igennem, at der ikke er sket uhyre store Ulykker. Men det siger sig selv, at med saa knebne Forhold, som der er, og det store Antal Tog, som maa ud og ind hver eneste Dag, et Tal, som f. Eks. stiger til flere Hundrede hver eneste Søndag Sommeren igennem, og som ogsaa er meget højt oppå om Hverdagene, beror det paa en Tilfældighed, om det gaar godt. En Mand mister i nogle Sekunder Herredømmet over sig selv, eller en Bolt springer et eller andet Sted, eller der sker et eller andet af den Slags Ting, som ingen menneskelig Magt er i Stand til at forhindre, saa kan det gælde Hundreder af Menneskers Liv eller Førlighed. Der er derfor ingen Tvivl om, at naar Talen er om Sikkerhed og hurtig Ekspedition, er Kjøbenhavns Hovedbanegaard saa slet indrettet, som det paa nogen Maade er tænkeligt, ikke fordi den i sig selv er slet indrettet

fra sit Anlæg, men ganske sikkert, fordi Trafikken er tiltaget saa overordentligt, og Kjøbenhavn er vokset saa overordentligt i den Tid, vi have haft Banegaarden liggende der.

Hvis man derimod tager det andet Hensyn frem, nemlig Hensynet til Publikums Bekvemmelighed, det vil sige det, om man kan gaa lige fra Gaden gennem Forrummet ind paa Perronen og ind i Togene og derfra igen paa samme Maade uden at skulle enten op eller ned ad mange Trapper, eller hvis man tænker paa, om Banegaarden ligger saa nogenlunde bekvemt, om de Veje, som føre til den, ligge paa en nogenlunde naturlig Maade, saa maa man indrømme, at da frembyder Kjøbenhavns nuværende Hovedbanegaard ikke faa Fordele. Den ligger i Niveau, og som Følge deraf skal Publikum hverken op eller ned ad Trapper, noget som ikke er saa overmaade behageligt, men som man jo nu ser næsten overalt, hvor man har indrettet sig paa nogenlunde moderne Maade, fordi det er nødvendigt. Det er nødvendigt for at tilvejebringe den Sikkerhed for Trafikken, som er ønskelig og ogsaa for at tilvejebringe Mulighed for den øvrige Trafik — ikke Jernbanetrafikken — som jo ogsaa findes i enhver stor By, og som naturligvis stiger med Jernbanetrafikken og stiger med Byernes Udvikling. Man maa ogsaa indrømme, at Kjøbenhavns Banegaard ligger ganske centralt, ikke geografisk midt i Byen, men saaledes at Adgangsvejene til den ere ganske gode, og man kan paa det Punkt egentlig ikke rejse nogen berettiget Indvending. Da der for nogle Aar siden blev nedsat en Kommission, blev jeg af Kommunalbestyrelsen valgt til Medlem af Kommissionen; og jeg skal sige, at efter den Mening, jeg havde dannet mig om vore Banegaardsforholds Ordning gennem de forskellige Forhandlinger, som vare førte i de mange Aar, siden den sidste Kommission var nedsat, har min Sympati egentlig været paa den Side, at man skulde lade Banegaarden blive liggende paa det Sted, hvor den nu ligger, og foretage de fornødne Forandringer og Forbedringer i Retning af Udvidelser, mere Perronplads, mere Udenomsplads i det hele taget. Og jeg husker i sin Tid, at det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), som den Gang tog livlig Del i Jernbanedebatten, for en Del Aar siden stod paa det Standpunkt, og jeg synes, der var meget berettiget i det Standpunkt, han saaledes indtog lige over for det andet Standpunkt, som var bleven hævdet og og-